

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 56/19

Luksemburg, 7 maja 2019 r.

Wyrok w sprawie C-431/17
Monachos Eirinaios / Dikigorikos Syllogos Athinon

Przepisy greckie, które zabraniają mnichowi posiadającemu status prawnika w innym państwie członkowskim zarejestrowania się w izbie adwokackiej, ze względu na niekompatybilność statusu mnicha z zawodem prawnika, są sprzeczne z prawem Unii

W dniu 12 czerwca Monachos Eirinaios („brat Ireneos”), mnich z Monasteru Petra, znajdującego się w prowincji Karditsa (Grecja) zwrócił się do Dikigorikos Syllogos Athinon (ateńskiej izby adwokackiej, Grecja, „DSA”) z wnioskiem o wpisanie go do specjalnej sekcji listy adwokatów ateńskiej izby adwokackiej jako prawnika, który uzyskał taki status zawodowy w innym państwie członkowskim, a mianowicie na Cyprze. DSA odrzuciła ten wniosek na podstawie przepisów krajowych dotyczących niekompatybilności wykonywania zawodu prawnika ze statusem mnicha, uznając, że przepisy te mają również zastosowanie do prawników, którzy chcą wykonywać ten zawód w Grecji, posługując się przy tym tytułem zawodowym uzyskanym w kraju pochodzenia. Brat Ireneos odwołał się od tej decyzji do Symvoulio tis Epikrateias (rady stanu, Grecja).

To właśnie w tym kontekście Symvoulio tis Epikrateias zwróciła się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy zakaz wpisania mnicha Kościoła greckiego jako adwokata na listę prowadzoną przez właściwe organy państwa członkowskiego innego niż państwo, w którym zostały zdobyte kwalifikacje zawodowe, w celu wykonywania tam zawodu adwokata na podstawie swojego tytułu zawodowego uzyskanego w kraju pochodzenia, jest zgodny z prawem Unii.

W swoim dzisiejszym wyroku Trybunał dokonał wykładni dyrektywy 98/5/WE¹, której celem jest ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika pracującego na własny rachunek lub jako pracownik najemny w państwie członkowskim innym niż to, w którym zostały zdobyte kwalifikacje zawodowe. Trybunał przypomniał, że **dyrektywa wprowadza mechanizm wzajemnego uznawania tytułów zawodowych migrujących prawników, którzy pragną wykonywać działalność przy użyciu tytułu uzyskanego w państwie członkowskim pochodzenia**, dokonując zupełnej harmonizacji warunków wstępnych wymaganych do skorzystania z przyznanego na mocy tej dyrektywy prawa przedsiębiorczości.

Trybunał orzekł już bowiem, że **przedstawienie właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego zaświadczenia o rejestracji we właściwych organach państwa członkowskiego pochodzenia jest jedynym warunkiem, od którego powinna zostać uzależniona rejestracja zainteresowanego w przyjmującym państwie członkowskim, pozwalająca mu na praktykę w tym państwie na podstawie tytułu zawodowego uzyskanego w państwie pochodzenia**. Prawodawca krajowy nie może dodawać innych warunków do wstępnych warunków wymaganych do rejestracji we właściwych organach przyjmującego państwa członkowskiego. Należy bowiem rozróżnić, z jednej strony, rejestrację we właściwych organach przyjmującego państwa członkowskiego, która podlega tylko jednemu warunkowi przedstawienia zaświadczenia o rejestracji we właściwych organach państwa członkowskiego pochodzenia, od, z drugiej strony, samego wykonywania zawodu prawnika w rzeczonym państwie członkowskim,

¹ Dyrektywa 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mająca na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w państwie członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. 1998 L 77, s. 36).

kiedy to prawnik ten podporządkowany zostaje obowiązującym w tym państwie członkowskim przepisom dotyczącym wykonywania zawodu i deontologii.

Trybunał stwierdził, że **przepisy dotyczące wykonywania zawodu i deontologii**, w odróżnieniu od przepisów ustanawiających wstępne warunki do dokonania wpisu, **nie były przedmiotem harmonizacji i mogą w związku z tym znacznie odbiegać od siebie w państwie członkowskim pochodzenia i w przyjmującym państwie członkowskim**. Trybunał przypomniał w tym względzie, że ustawodawca krajowy może przewidzieć takie gwarancje, pod warunkiem że określone w tym celu przepisy nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia założonych celów.

Trybunał podkreślił jednak, że aby **obowiązujące w przyjmującym państwie członkowskim przepisy dotyczące wykonywania zawodu i deontologii były zgodne z prawem Unii, powinny one w szczególności przestrzegać zasady proporcjonalności, co oznacza, że nie mogą wykraczać poza to, co jest konieczne do osiągnięcia zamierzonych celów**. Do Symvoulio tis Epikrateias należy dokonanie koniecznych ustaleń w odniesieniu do rozpatrywanej zasady niekompatybilności.

Trybunał doszedł do wniosku, że **dyrektywa stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, które zabraniają mnichowi posiadającemu status prawnika, zarejestrowanemu jako prawnik we właściwych organach państwa członkowskiego pochodzenia, zarejestrowania się we właściwych organach przyjmującego państwa członkowskiego w celu wykonywania tam swojego zawodu na podstawie tytułu zawodowego uzyskanego w kraju pochodzenia**.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793